

og har ikke på nogen måde ønsket at imødekomme nogen andre end Dansk Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 69 stemmer (V, KF, DF og RV) mod 41 (S, SF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 9.45

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Ændringer som følge af tonnageskatteloven).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 6/2 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Nu fik jeg jo sandelig chancen for at få ordet én gang til, og jeg vil bare konstatere, at vi løber imod tavshedens mur. Det er ikke tilfredsstillende med parlamentarisk debat, når man aldrig kan få et svar, og derfor skal jeg undlade at stille flere spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Vi er jo i den heldige situation i dag, at vi har statsministeren til stede, og derfor vil jeg da godt spørge statsministeren, om han er opmærksom på, at på skatteområdet er vi efterhånden derhenne, at uanset hvilken sag vi behandler, og uanset hvilke spørgsmål vi stiller, er det stort set

umuligt at få noget svar. Hvis det er sådan, at skatteministeren tager ordet og siger noget, handler det ikke om det, der bliver spurgt om, og jeg synes bare, det er vigtigt, at statsministeren er opmærksom på sagen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Statsministeren sidder selvfølgelig og er opmærksom på situationen, som er dybt alvorlig. Hvis det ikke er sådan, at statsministeren tager fat i det her, er der jo ikke andet at gøre for os end at klage til Folketingets formand. Det må jo blive næste skridt, hvis ikke man får løst problemet i Venstre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 69 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 41 (S, SF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Forsøgsordning med 150 pct. fradrag for forskningsudgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 20/2 2002. Første behandling 28/2 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Jeg skal sådan set bare samle op dér, hvor den forrige debat sluttede.

Jeg prøvede under andenbehandlingen af dette lovforslag at få skatteministeren i tale, men det lykkedes ikke. Skatteministeren undlod at diskutere sit eget forslag. Jeg troede faktisk, at vi var blevet bedt om at komme herind af befolkningen for at diskutere politik. Jeg tror faktisk ikke, at vi får vores hyre for at sidde og lurepasse, vil jeg sige til skatteministeren.

Under udvalgsbehandlingen kom det jo meget prisværdigt klart frem, at baggrunden for dette lovforslag er, at CO-Industri og Dansk Industri har ønsket det. Det skriver skatteministeren højt og klart, punktum. Vi andre kan jo bare prise os lykkelige over, at Dansk Industri og CO-Industri ikke har ønsket sig 200 pct.s fradrag, men kun 150 pct.

Jeg skal bare spørge skatteministeren, om der er andre forslag, som ministeren er sendt i byen med af sine logebrødre, som vi kan forvente at se i fremtiden. Kommer der andet, som er direkte afsendt fra Dansk Industri og CO-Industri?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige til fru Sandy Brinck, at vi da sagtens kan genoptage debatten fra andenbehandlingen eller den debat, der har været i udvalget, eller gentage en række af de besvarelser på spørgsmål, som udvalget er blevet gjort bekendt med.

At vi her tager et initiativ for at sikre forskningen, for at sikre samarbejdet mellem dansk erhvervsliv og forskning, tror jeg faktisk er til gavn for også mange af de socialdemokratiske interesser. Det er utrolig vigtigt, at danske virksomheder kommer i front i den internationale konkurrence.

Når vi har lagt vægt på at få gennemført forslaget her, skyldes det klart en prioritering, hvor vi forsøger at få det spin-off, der sikrer et tættere samarbejde mellem dansk erhvervsliv på den ene side og forskning på den anden side.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren svarer skriftligt, bilag 8, spørgsmål 2, på mit spørgsmål: Hvorfor man har valgt at styrke forskning lige nøjagtig ved at sovse den ind i skattelettelser for erhvervslivet? Skatteministeren svarer, at det er, fordi Dansk Industri og CO-Industri har ønsket det.

Det er begrundelsen, og derfor er det bare, jeg synes, det er interessant, om ministeren er sendt

i byen med andre forslag fra logebrødrene. Kommer der andet, hvor det er den eneste begrundelse? Vi vil gerne være med til at støtte forskningen, men vi synes, det er en pudsig måde at gøre det på over skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har ikke deltaget i udvalgsarbejdet, men jeg undrer mig meget over, at fru Sandy Brinck kan finde, at der er noget som helst forkert eller odiøst i, at to store seriøse organisationer, CO-Industri og Dansk Industri – det er altså metalarbejderne, og det er alle de ansatte ude i virksomhederne sammen med arbejdsgiverne – i fællesskab føler, at hvis man får gennemført et forslag om større fradrag for forskningsudgifter, giver det bedre forskning, flere arbejdspladser og større indtjening til Danmark.

Hvad er der galt i at følge et godt forslag, som kommer fra de mennesker, der er ude i virkeligheden, og som skaber job og skaber overskud til Danmark? Det må da være pragtfuldt og godt, så derfor må jeg spørge fru Sandy Brinck: Hvad er problemet?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det ville jo fremgå for hr. Helge Adam Møller, hvis det var sådan, at han havde deltaget i udvalgsarbejdet og dermed også set svarene på alle de øvrige spørgsmål.

Problemet er, at det er den eneste begrundelse. Man kunne sådan set godt have forventet, at der også var nogle saglige grunde til at styrke forskning ved lige nøjagtig at lade det ske over skattesystemet, så erhvervslivet får 150 pct.s fradrag – 150 pct.s fradrag! Det er faktisk så grelt, at Erhvervsfremme Styrelsens testpanel ikke har ønsket at vurdere det, fordi det er for upræcist. De kan ikke se, hvor det skal ende, og de mener, at det vil omfatte for få.

Det samme er der flere, der skriver i høringssvarene. Håndværksrådet og alle mulige mindre virksomheder siger, at det her kun er for de store giganter, der i forvejen har forskning, og derfor har vi stillet spørgsmål om, hvad det kommer til at betyde med hensyn til at styrke forskningen, og hvad der skulle være den egentlige grund til at fremsætte forslaget. Det er, fordi Dansk Industri og CO-Industri har ønsket det, og det er da hverken et sagligt eller redeligt og ordentligt svar. Der må da også være nogle saglige grunde.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er aldeles ikke noget forkert i, at man lytter til forskellige organisationers synspunkter. Det tror jeg da også den tidligere regering gjorde, og det gør vi også. Men det, der er det underlige i dette tilfælde, er, at regeringen og dermed skatteministeren ikke finder nogen grund til at uddybe argumenterne.

Jeg tænker på, at når jeg somme tider stiller nogle spørgsmål, som jeg selv synes er geniale, og som bare kan besvares med et ja, kan embedsmænd alligevel skrive 20 linjer eller halvanden side, og det er efterhånden slet ikke til at se, hvad det betyder. Jeg får sådan set en bekræftelse, men der er ikke én journalist, der kan finde ud af det, og derfor er jeg også sikker på, at man i dette tilfælde burde have fundet en, der kunne have skrevet en hel masse linjer og underbygget det.

Man må sige, at svaret her ikke var helt kvalificeret til at dække over regeringens synspunkter. Den har nemlig ikke selv nogen, men den til lægger sig andres synspunkter, og det er det, der er grunden til, at vi klandrer den. Man prøver ikke at sige, hvorfor regeringen også vil det, og det er et dårligt svar set ud fra ministerens synspunkt, for her har ministeren afsløret sig selv. Der er andre tilfælde, hvor der tales sort, hvor det ikke lykkes.

Kl. 9.55

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Pointen er jo netop ikke, om vi har tillid til store erhvervsorganisationer og faglige organisationer osv. Pointen er, præcis som det er blevet fremhævet, at det eneste argument, der fremhæves, er, at det synspunkt har de, og det er jo et meget ærligt svar.

Men i andre sammenhænge kan vi høre, at skatteministeren ikke har tillid til Kommunernes Landsforening, når det drejer sig om vurderingsorganisationerne, for det er jo bare interesseorganisationer, som har særlige hensyn at tage. Vurderingsrådsforeningerne kan vi heller ikke have tillid til, for det er dem, der bliver ramt, så dem skal vi ikke lytte til, og i andre sammenhænge får vi at vide, at Advokatrådet bare repræsenterer partsinteresser.

Det er de forhåndenværende søms princip: regeringen bruger smagsdommere, når regeringen er enig med dem, og så bruger man ikke andre argumenter, end at det mener de. Hvorfor kommer man i det mindste ikke frem med de argumenter, som er blevet fremført af CO-Industri og Dansk Industri? Det er meget ærligt at sige, at de går ind for det, men det er lidt for fattigt, og så er det lidt svært at debattere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Så sent som i går læste jeg et bilag fra skatteministeren, hvor han var utrolig glad for, at man nu automatisk kunne beregne befordring mellem hjem og arbejde. Det kunne være en lettelse i skattesystemet, og skatteministeren roste sig selv meget af, at nu var der fundet en sådan løsning.

Når jeg tænker på, hvor mange lignende nye fradrag skatteministeren har indført i sin korte tid, er der jo ikke nogen tvivl om, at dette ene forslag om befodringsfradrag bare er en lille ting i forhold til, hvad der ellers er lavet af ulykker i skattesystemet – virkelige ulykker. Det er også derfor, man i de bilag, der ligger i sagen, har forskellige indsigelser, der bl.a. går på, at det bliver vanskeligere, fordi man skal have det ind over skattesystemet. Folk ønsker det rent faktisk ikke, men det påvirker ikke skatteministeren.

Det er jo meget tydeligt, at skatteministeren bruger de synspunkter, der er brug for i den enkelte situation. Det kan gå den ene vej, og det kan gå den anden vej, og det går såmænd, som vinden blæser, med den skatteminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 64 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 136: Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, arbejdsmarkedsfondsloven, ligningsloven og andre love. (Konsekvensændringer som følge af førtidspensionsreformen m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 18/3 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmig med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), lov om produktionsskoler, lov om gymnasiet m.v., lov om kursus til højere forberedelseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Forenkling af tilskudsregler m.v.).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 21/2 2002. Første behandling 28/2 2002. Betænkning 9/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmig med 113 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvordan vil regeringen – bl.a. som formandskabsland i EU – håndtere konflikter på en række områder mellem Europa og USA?«

Af Holger K. Nielsen (SF), Margrete Auken (SF) og Villy Søvndal (SF).

(Forespørgslen anmeldt 28/2 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/3 2002).

Begrundelse

Holger K. Nielsen (SF):

Gennem de seneste måneder er der kommet en stigende europæisk kritik af den amerikanske udenrigspolitik. En række europæiske toppolitikere og Europa-Kommissionen har udtrykt en stigende skepsis over for tendenser i den amerikanske udenrigspolitik.

Der er ingen tvivl om, at efter den 11. september var der hos mange et håb om, at USA ville prioritere samarbejde frem for enegang. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at det håb er blevet svækket ganske kraftigt på det seneste. Det drejer sig om krigsretorik i den tale, Bush holdt kort efter nytår om ondskabens akse – den sabelsvingende retorik, som den amerikanske administration har ført, ikke mindst i forhold til et eventuelt militært angreb på Irak. Det handler om amerikansk enegang på en række områder, f.eks. opsigelsen af Kyotoaftalen. Det handler om det, man med et fint ord kalder den amerikanske unilateralisme, med andre ord, at USA kører sine egne snævre interesser i stedet for at se på den globale sammenhæng og den globale helhed. Det er i den sammenhæng, at der er en række andre EU-lande, der i stigende grad kritiserer den amerikanske politik.